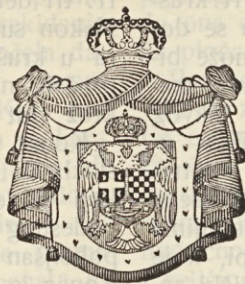

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 21 (6)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1 Maja 1925

PATENTNI SPIS BR. 2793

The Tomadelli Corporation, Harrison, New Jersey, U. S. A.

Metoda i uređaj za dobijanje energije.

Prijava od 4 maja 1923.

Važi od 1 marta 1924.

Pravo prvenstva od 5 maja 1922 (U. S. A.).

Ovaj pronalazak se odnosi na metodu i uređaje za dobijanje energije, a naročito za proizvodnju svetlosti. Pronašao sam da se neprekidno i kontrolisano dobijanje energije može dobiti od materijala, koji je normalno izdržljiv, kad se u podesnom uređaju podvrgava dejstvovanju naizmenične elektronične struje s vrlo visokom napetošću, s vrlo visokim frekvencijama i visokom amperazom ili količinom što ja nazivam „stotična elektronična struja“ i koja se proizvodi time, što se skuplja elektronična energija iz atmosfere.

Dobijanje energije, što ja dobijam od normalno izdržljivog materijala, koji je povrnut dejstvu statične elektronične struje ima da se pripiše međuatomskim izmenama ili atomskom razlaganju t. j. dekompoziciji ili degradaciji materijala, i ja sam nadošao da ako je izmenjivanje ili razlaganje materijala jedared započelo onda se može dobiti progresivno i kontrolisano automatično razlaganje materije ili elementa i to pristanjem kontrolisane ili upravljane energije u obliku koji sam nazvao „zračna struja“, i koji je, ja sam ubeđen, u obliku progresivnog kretanja ili strujanja opterećenih delića ili elektrona.

Ja sam upotrebio takvu „zračnu struju“ za proizvodnju svetlosti od konca u koji je dovadana struja ili energija, a ovaj pronalazak obuhvaća metodu kojom se svetlost proizvodi time, što dovodim u konac energiju u obliku „zračne struje“ čime postizava da konac svetli, osim toga obuhvaća i uređaje za proizvodnju i dovodenje takve zračne struje i lampu žarulju za izvođenje ove metode. Prema pronalasku mogu se proizvoditi lam-

pe koje bile željene jačine svetljenja od koliko god bilo sveća, i koje su u sebi sasvim samostalne ili potpune i ne zavise od dinamičnog ili hemiskog ili kakvog drugog spoljašnjeg izvora energije pod čovečjom kontrolom.

Svrha pronalaska je, da se stvori nova metoda i uređaji za dovadanje energije, a još više da se stvori metoda i uređaji za proizvodnju svetlosti, koja ima znatna preimućstva nad dosada poznatim metodama u uređajima za proizvodnju svetlosti, koja preimućstva se sastoje u boljoj kvaliteti svetlosti, u smanjenu troškova, i u većoj pogodnosti što nema ograničenja u proizvodnji i upotrebi, koje imaju lampe rađene i upotrebljavane prema poznatim metodama i pomoću poznatih sprava i aparata, dalje, svrha je ovom pronalasku da stvori lampu ovakvog karaktera, koja ima pogodan oblik i konstrukciju.

Opisaću sada potpunu samostalnu lampu koja je rađena i udešena, da operiše u smislu mog pronalaska a posle ovog opisa pronalazak ću pojedinačno u patentnim zahtevima izložiti. Takva lampa poboljšane konstrukcije prikazana je u priloženim nacrtima u kojima:

Sl. 1 je središnji poprečni izgled lampe,
Sl. 2 je presek uzet kroz dršku ili osnovni deo na liniji 2—2.

Sl. 3 je uvećan odlomljen poprečni izgled jednog dela drške ili osnovnog dela lampe, a
Sl. 4 je izgled odozgo i izgled konaca kao i nosača konaca.

Lampa ima providnu krušku u kojoj je

konac koji ima da služi kao svetleće telo, i kutiju (futrolu) u koji je pričvršćen vrt kruške i koja sadrži izvor energije, koja se dovede u konac. Providna kruška 10 može biti iz stakla ili kakvog drugog podesnog materijala i ma kojeg podesnog oblika, takvog kao što ga imaju kruške običnih sijalica, ustanovio sam ipak, da lampa koja upotrebljava ili koja dobija energiju od navedene struje mora se u nekim važnim detaljima razlikovati od sijalica električnih lampi, koje su do sada radene. Kruška je hermetički zatvorena, ali niti je ispražnjena od vazduha niti je punjena internim gazom. Kruška dovršene lampe, prije no što je svetljenje „počelo“ t. j. prije no što je zračna struja dovedena u konac, sadrži, pored konaca, čisto atmosferskog vazduha, koji može da bude ili što je preimućstveno, da bude, pod približno pod atmosferskim pritiskom, kad je temperatura normalna. Konac 11 je naročito spremljen konac kojeg je površina ili sloj na površini oksidiran ili na naročit način tretiran. Kad je zračna struja dovedena u žicu nastaje promena u koncu i gaznoj atmosferi u kruški iz razloga ja mislim što je oksigen oslobođen sa konca i obrazuje se u kruški gas, koji se može nazvati: oksid-oksigeniran elektroničan gaz. Konac je od metala, ali ne mora biti od metala koji je jako izdržljiv na toploti. Nalazim da su bakar i srebro najbolji metali za upotrebu radi njihove savitljivosti i što nisu skloni da se skrčaju. Dobro je da konac bude srazmerno bitno deblji, nego konac u metalnim žičanim lampama, kao što se sada obično upotrebljavaju. Našao sam, da je najbolje da se naprave konci kojih površina poprečnog preseka je devet puta veća od konaca tungstenovih lampi jednake jačine kao što su do sada pravljene n. pr. Nalazim da je najbolje da se u lampi od 25 sveća upotrebi bakreni konac sa diametrom od približno $\frac{1}{3}$ do $\frac{1}{2}$ mm i celokupne dužine od približno $\frac{31}{4}$ inča. Nalazim da sa koncem koji ima tako relativno mali otpor u sferičnoj kruški od $\frac{31}{4}$ kubnih inča zidovi kruške se ne zagrevaju na mnogo višu temperaturu, nego što je temperatura normalnog tela.

Kod spravljanja konca, on se prvo očisti, naročito se mora osloboditi od zejtina ili masti, trljanjem s kožom za čišćenje i praškom od talka. Zatim se oksidira tako da se umoči u kakovu oksidirajuću tečnost, za čega je po mom mišljenju najbolje da se upotrebi destilirana voda pomešana sa 10% ili 15% težine čistog oksigena. Ja bih ipak upotrebio destiliranu vodu, koja sadrži sumporne kiseline u srazmeru jedan deo sumporne kiseline na hiljadu delova vode, ili još bolje da se prvo umoči konac u oksidiranu vodu, koja sadrži otprilike 5% oksigena i zatim u

rastvor sumporne kiseline, koja je u srazmeri: tri dela kiseline na hiljadu delova vode. Nakon sušenja konac je gotov da se montira u krušku sa spajajućim žicama koje se pružaju na poznat način od krajeva konca kroz vrat osnove kruške.

Konac se može montirati na nosaču od stakla ili drugog izoliranog materijala na ma koji podesan način i može biti ma kojeg podesnog oblika. Pokazao sam u nacrtima poboljšan oblik konca i montiranega konca. Konac je nošen na staklenom nosaču 12 koji se diže iz osnovnog kotura 13. Spojne žice 14—15 koje mogu biti od bakra ili drugog podesnog metala i koji su obično teži nego konci, pružaju se kroz donji deo nosača sa svojim gornjim krajevima ispružajući se suprotnim stranama a sa svojim donjim krajevima pružaju se napolje i onda dole kroz spoljašnju površinu osnovnog kotura. Konac je obrazovan u dva dela uglastog oblika jedan deo se sastoji iz srednjeg odeljenja (a) koji se pruža preko vrha nosača 12, iz odeljenja (b), koji se pruža od jednog kraja odeljenja (a) na niže i prolazi nosač ka napolje pružajućem se kraju spojne žice 14 iz odeljenja (c) koji se pruža na niže od drugog kraja (a) i prolazi nosač ka napolje pružajućem se gornjem kraju spojne žice 15. Drugi deo konca sastoji se iz odeljenja (a') koji seče odeljenja (a) pri vrhu nosača i iz odeljenja (b') i (c'), koji vezuju od krajeva odeljenja (a') na niže ka krajevima spojnih žica 14 i 15. Krajevi dveju spojnih žica koje vezuju konac raznih su visina, tako da odeljenja (b) i (c') na jednoj strani nosača, a odeljenja (b¹) i (c) na drugoj strani nosača neće doći u dodir jedan s drugim. Odeljenja konca (a) i (a') pričvršćeni su za vrh nosača, a najbolje u poprečnim udubljenjima na vrhu, nosača.

Vrat kruške 10 umešten je u otvorenu cev koja je obrazovana na kraju ne metaličnog nosača 20 koji ima zidove iz izoliranog materijala i koji ima relativno malu komoru za držanje izvora energije i u koji se pružaju spojne žice od konca. Nosač ako je prikazanog oblika, najbolje je da je pravljn od jednog-jedinog integralnog komada iz topljenog izolirajućeg materijala, takav kao što je porcelan iz kojeg su električni izolatori obično pravljnjeni.

Osnovni kotur 13 nosača konca leži na prstenastom osloncu 21 koji leži u unutrašnjoj strani zidova nosača između komore nosača i cevi, a kraj vrata kruške leži na gornjem delu osnovnog kotura 13, kruška, vrat i kotur su utvrđeni u položaju i zapušeni podesnim cementom kojim se napuni cev od prilike do visine vrata kruške. Kotur formira na taj način poklopac za vrat kruške i razdvojn timer između komore konca i komore nosača. Nosač ima dva relativno mala otvora

22 i 23 kroz dva svoja krajnja zida, koji otvori služe za uvođenje elektroda ili polnih štapića za dovodenje u vezu ili prekidanje struje. Ovi otvori pošto je lampa počela davati svetlost napunjeni su podesnim cementom da se zapuši komora nosača. Kraj nosača ima hodove zavrtnja u cilju da se lampa može zavrtiti u cev običnih sijalica ali nosač može biti naravno i bez tih hodova 24 i izrađen na ma koji željeni način.

Izvor energije u nosaču sastoji se prema mom pronalasku iz dva glavna elementa ili tela najbolje duguljastog cilindričnog ili drugog kakvog podesnog oblika od kojih je jedno telo —A— sastavljeno iz mešavine fino mlevene na koncu osušene morske soli i fino mlevenog naturalnog metalnog cinka u približnoj srazmeri od 60% morske soli prema 40% cinka, sve zajedno dobro izmešano sa dosta internog spojnog materijala, kao što je vosak parafin tako, da se dobije čvrsto topljeno telo; drugo telo —B— sastavljeno je iz mešavine fino mlevenog naturalnog metalnog bakra i inertnog spojnog i razdeljenog materijala, kao što je asfalt u srazmeri od 25% bakra prema 75% asfalta, svezajedno mešano tako da su delići bakra podjednako razdeljeni kroz ceo asfalt. Ova dva elementa ili tela snabdevena su svaki na svakom kraju sa tankom metalnom pločom 25, koja najbolje da je od bakra; ove ploče su na jednom kraju tela spojene sa trećom metalnom pločom 26 koja najbolje da je od bakra sa kojom se dodiruju krajevi spojnih žica 14 i 15 a ploče 25 su pri drugom ili daljem kraju tela, kad je lampa počela raditi, spojena sa tankom metalnom pločom 27, koja najbolje da je 1/2 mm debela i da je od bronzne, ali može biti od bakra ili drugog metala.

Spojna ploča 27 je smeštena u lampi koja još nije počela raditi izvan dodira sa graničnim krajnim pločama 25 ali u njihovoj bliskoj blizini i pruža se na otvore 22 i 23 u krajnje zidovi nosača. Tanka ploča ili sloj 28 od mačjeg zlata ili drugog podesnog izolirajućeg materijala, koji je otporan na toploti, u debljini od 1 mm smešten je između spojne ploče 27 i završnih ploča 25 na krajevima tela A i B i obrazovan je sa otvorom za kontakt 29 suprotno od svakog otvora 22 i 23.

Tela A i B su odvojena pločom 30 koja je od izolirajućeg materijala i koja je napravljena od jednog ili više izolirajućih vlakna ili drugog podesnog materijala a dovoljne je debljine da održava tela A i B u položaju pri nastavljanju lampe sa nosačem pokazanog oblika prvo se nameste u nosaču u položaju spojna ploča 27, izolirajuća ploča 28. Jedno od tela je zatim učvršćeno kroz otvorenu cev nosača u komoru nosača i umešteno sa

svojim gornjim krajem iza flanše 21. Zatim je drugo telo učvršćeno i smešteno, a između ona dva tela je onda umeštena razdvojna ploča 30.

Razdvojna ploča, najbolje je, da bude savitljiva, zato da se ako je šira nego dijametar otvara na flanši 21 može saviti i proturiti kroz taj otvor. Nije potrebno da se ivice razdvojne ploče dodiruju sa zidovima komore nosača. Tela A i B ne treba da su cilindričnog oblika ali potrebno je da oblik i veličina tela bude takav, da ne zauzmu mnogo mesta u komori nosača i da ostave dosta vazdušnog prostora 31 kao što je prikazano u sl. 2. Zapremina vazdušnog prostora u nosaču komore nije potrebno da je u tačnoj srazmeri prema zapremini tela A i B ali dobro je da bude otprilike 1/3 zapreminne tela, kao što je pokazano.

Lampa se stavlja u dejstvo učvršćivanjem pozitivnog i negativnog elektroda, koji stoji u vezi sa izvorom pokretačke struje, u otvore 22 i 23 na kraju zida nosača i sasvim uz ili u dodiru sa spojnom pločom 27. Pokretna struja je, kao što je već rečeno naizmenična struja visoke napetosti, o velikim frekvencijama i vrlo malom amperažom, ova struja koju ja u svrhu upotrebljavam, proizvođena je skupljanjem elektronične energije iz atmosfere, i nazivan je „statičnom elektroničnom strujom“. Strujanje ove struje sa vrlo visokom napetošću i vrlo velikim frekvencijama prouzrokuje kroz spojnju ploču 27 punjenje i strujanje struje kroz tela A i B, čime se u telu A izaziva automatično razlaganje morske soli na bližem kraju tela A ili onog kraja, koji u dodiru sa spojnom pločom 26. Spojna ploča 27 je odmah povučena prema metalničnim pločama 25 na daljnim krajevima tela A i B, uzetih za umetnuti izolirajući list i kroz rupe u izolirajućem listu spaja se sa tim pločama 25. Atomično razlaganje tela A se zatim nastavlja od njegovo gbliskog kraja prema daljnem njegovom kraju i dovodenje energije u lampu se održava sve dotle, dok se usled progresivno razlaganja tela A, njegova energija koja se može upotrebiti, usled mnogog razlagaje ne iscrpi sasvim.

Ja sam ubeden da sam ja prvi pronašao metodu i uređaje, pomoću kojih se energija koja nastaje usled menjanja u materiji što je po mom mišljenju atomično razlaganje može upravljati i dovoditi za upotrebu. Ubeden sam također, da sam ja prvi, koji je proizveo svetlost time, što sam doveo u svetleći konac energiju, dobivenu od tako kontrolisanog menjanja, ili kontrolisanog atomičnog razlaganja materije, i želim, da javno zaštitim takvu metodu i uređaje pomoću kojih se svetlost proizvađa na taj način. S druge strane, pošto je moguće, da lampa koje su izrađene prema ovom pronalasku,

operišu pomoću energije proizvađane i na drugi naćin, nego što je ovde izlođeno, i pošto ja Źelim zaštititi lampu nezavisno od ma kojeg naroćitog izvora intra-automićne energije ili drugog kakvog izvora energije ovaj pronalazak obuhvaća još i strukturu lampe, koja je podesna da se snabdeva i da sadrži izvor intra-automićne energije za dovođenje zraćne struje u konce lampe, takoder i potpunu lampu, koja zadrži takav izvor energije. Kad takva lampa jednom poćne raditi t.j. kad nastane atomićno razlaganje materije u nosaću lampe i uspostavi se dovođenje zraćne struje u konce, struja nastavlja da struji i lampe nastavlja da zraći svetlost sve dok se ne iscrpi energija materije u nosaću lampe t.j. pošto u mom pronalasku poćinjanje razlaganja materije za proizvađanje struje zavisi od primene spoljne energije, ovo delovanje kad jedared poćne nastavlja se sve dok se ne iscrpi kapacitet materije s takvim delovanjem.

Pošto sam detaljno opisao i izlođio suštinu našeg rećenog pronalaska i naćin na koji se isti izvada, izjavljujemo ovim da Źelimo zaštititi sledeće:

Patentne zahteve:

1. Metoda za dobijanje energije naroćito u cilju proizvodnje svetlosti, naznaćena time, što prouzrokuje izdavanje energije iz tela materije pomoću progresivnog razlaganja tela materije i što energija daje pravac na napred opredeljenu putanju.

2. Metoda prema pat. zahtevu pod 1 naznaćena time, što se izmenjivanje izaziva time, da se na telo materije primeni naizmenićna elektronićna struja vrlo visoke voltađe, vrlo velike frekvencije i vrlo male amperađe.

3. Metoda prema pat. zahtevima 1 ili 2 naznaćena time, što se telo od materije sastoji iz na suncu sušene morske soli i metala dobro izmešanih.

4. Metoda za proizvađanje svetlosti prema metodi pat. zahteva pod 1 2 ili 3, naznaćena time, što se oslobođena energija odvodi u konce za zraćenje svetlosti.

5. Metoda prema pat. zahtevu pod 4 naznaćena time, što su zraćeći konci montirani u zapašenoj prozraćnoj kruški, koja ima u sebi atmosferu, koja zadrži elektronićnog gasa.

6. Metoda prema patentnom zahtevu pod 4 naznaćena time, što se oslobođena energija odvodu u oksidirani konac u zatvorenoj prozraćnoj kruški, koja sadrži vazduha; usied ćega se sa konca oslobađa oksigen i obrazuje se oksi-oksigeniran elektrićan gaz, a zatim se nastavlja dovođenje oslobođene energije, da se izazove zraćenje konca.

7. Uređaji za izvođenje metode prema

gornjim pat. zahtevima, naznaćena time, što imaju telo iz normalno izdrđljive materije i uređaje za odrđavanje kontrolisanog atomićnog izmenjivanja u rećenom telu materije usled ćega nastaje oslobađanje elektrićne energije, dalje uređaje za upravljanje oslobođenje energije na unapred određenu putanju.

8. Uređaji prema pat. zahtevu 7 naznaćen time, što za materiju ima na suncu sušenu morsku so, dobro pomešanu sa metalom.

9. Uređaji prema pat. zahtevu pod 7 naznaćeni time, što ima dva tela od kojih se jedno sastoji iz fino mlevene, na suncu sušene morske soli i fino mlevenog metala dobro mešanog sa spojnim sredstvom, a drugo se sastoji iz fino mlevenog metala, ravnomoerno razdeljenog pomoću spojnog sredstva, tako da metalićni rezaći se pružaju između ivićnih krajeva rećenih tela u cilju da se veđu tela u serijama u zatvorenoj kružnoj liniji, a zatvorena kružna linija za međuprostorne toćke na jednom od rećenih vezaća, koja rećena tela i vezaći su montirani u zatvorenoj kutiji sa nemetalićnim izolirajućim zidovima.

10. Uređaji za dobijanje energije prema metodi pat. zahtevima pod 1, naznaćeni time, što imaju konce, koji zraće svetlost, i uređaje za dovođenje u konac struje, koja se dobija usled atomićnog razlaganja materije.

11. Uređaji prema pat. zahtevu pod 10, naznaćen time, što je konac za svetljenje ućvršćen u providnu krušku.

12. Uređaji prema patentnom zahtevu pod 11, naznaćen time, što kruška nije evakuirana i što je konac slabe otpornosti.

13. Lampa prema pat. zahtevu pod 12, naznaćena time, što ima nosać spojen uz krušku sa zatvorenom komorom, koja ima nemetalne izolirajuće zidove i koja sadrži izvor energije koja se sastoji iz tela sposobnog materijala za aumatomićno razlaganje radi dovođenja energije u konac, i vezaće, koji se pružaju od konaca u rećenu komoru.

14. Lampa prema pat. zahtevu pod 13, naznaćena time, što izvor u nosaću se sastoji iz tela sastavljenog od usitnjene na suncu sušene morske soli i od usitnjenog metala, zajedno pomešano sa spojnim sredstvom.

15. Lampa prema patentnom zahtevu pod 13, naznaćena time, što izvor u nosaću se sastoji iz dva tela vezana jedno s drugim u serijama u zatvorenoj kružnoj liniji, od koji treba da svako sadrži usitnjen metal razdeljen u spojnom materijalu, a jedno od rećenih tela, sadrži sposoban materijal za automićno razlaganje.

16. Lampa prema patentnom zahtevu pod 15, naznaćena time, što je jedno od rećenih tela u nosaću sastavljeno od fino mlevene na suncu sušene morske soli i fino mlevenog metalićnog cinka u srazmeri otprilike

60% morske soli na 40% cinka dobro smešano sa dovoljno spojnog materijala, da se obrazuje čvrsto topljeno telo, a drugo od

rečenih tela se sastoji iz fino mlevenog metaličnog bakra i asfalta u srazmeri od 25% bakra na 75% asfalta, zajedno pomešano.

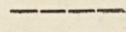

Fig. 1

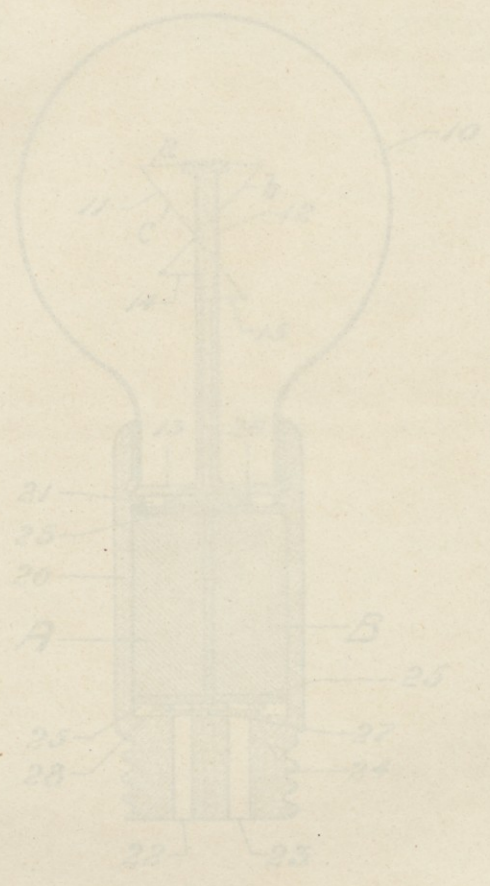

Fig. 2

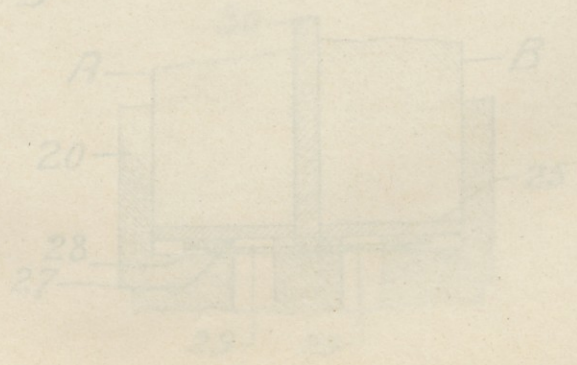

Fig. 4

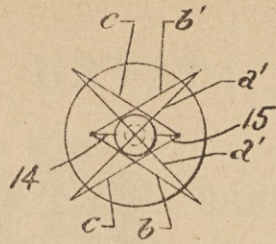

Fig. 1

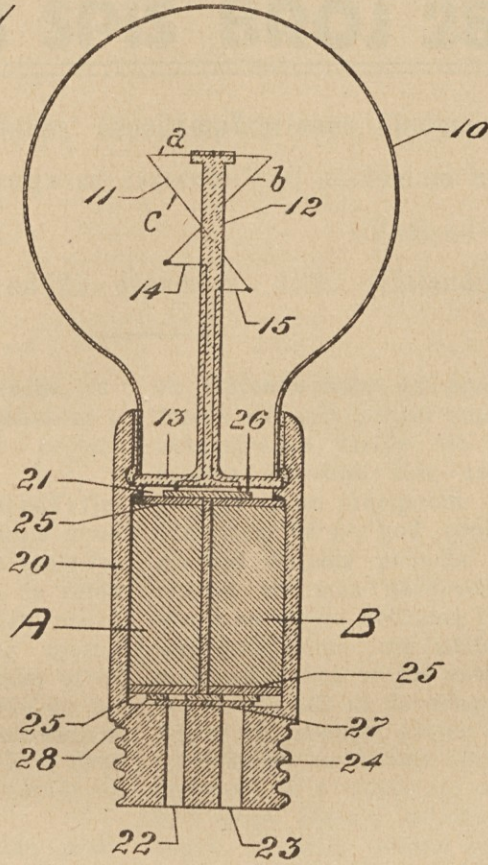

Fig. 2

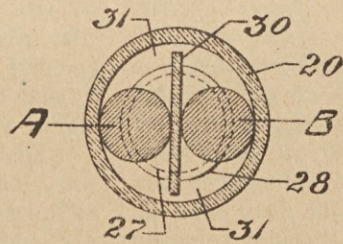

Fig. 3

